

Czytania postne Brewiarza Trydenckiego. Sobota po Drugiej Niedzieli Wielkiego Postu – Quadragesima | 1

Posłuchaj

()

■ Pobłogosław, ojcze.

■ Czytanie Ewangelii niech będzie nam zbawieniem i obroną. Amen.

■

■

■

■nego czasu powiedział Jezus do faryzeuszów i uczonych tę przypowieść: Pewien człowiek miał dwóch synów. I rzekł młodszy z nich ojcu: «Ojcze, daj mi część majątności, która na mnie przypada». I rozdzielił im majątność. A niedługo potem młodszy syn, zabrawszy wszystko,

odjechał w daleką krainę i roztrwonił tam majątność swoją żyjąc rozpustnie. A gdy stracił wszystko, stał się głód wielki w owej krainie i sam zaczął cierpieć niedostatek. Poszedł więc i przyjął służbę u jednego z obywateli onej krainy. I posłał go do wsi swojej, aby paść wieprze. A rad by był napełnić żołądek swój omłotem, który jadały wieprze, ale nikt mu nie dawał.

Zastanowiwszy się tedy rzekł: «Iluż to najemników w domu ojca mego ma dosyć chleba, gdy ja tu głodem przymieram. Wstanę i pójdę do ojca mego, a powiem mu: Ojcze, zgrzeszyłem przeciw niebu i przeciw tobie. Już nie jestem godzien zwać się synem twoim, uczynź mię jakby jednym z najemników twoich». I powstawszy poszedł do ojca swego.

A gdy był jeszcze daleko, ujrzał go ojciec jego i użalił się. I przybiegł, i rzucił się mu na szyję, a ucałował go. I rzekł mu syn: «Ojcze, zgrzeszyłem przeciw niebu i przeciw tobie, już nie jestem godzien zwać się synem twoim». Ojciec wszakże rzekł do sług swoich: «Rychło przynieście najlepszą szatę, a przyodziejcie go, dajcie też pierścień na rękę jego, a sandały na jego nogi. I przywieźcie cielca tuczonego, i zabijcie, a jedzmy i weselmy się: albowiem ten syn mój umarł był, a ożył, zaginął był, a odnalazł się». I poczęli się weselić.

A starszy syn jego był na polu. I gdy wracał, i zbliżył się do domu, posłyszał muzykę i taniec. Przywołał tedy jednego ze sług i spytał, co by to było. A ten mu rzekł: «Brat twój przybył, a ojciec twój zabił cielca tuczonego, że go zdrowym odzyskał». Oburzył się tedy i nie chciał wejść. Ale ojciec jego wyszedłszy począł go prosić. Lecz on odpowiadając rzekł ojcu swemu: «Oto przez tyle lat służę tobie i nigdym nie przestąpił rozkazu twego, a nigdyś mi nie dał koźlęcia, abym ucztował z przyjaciółmi moimi. Skoro jednak przyszedł ten syn twój, który roztrwonił z nierządnicami majątność swoją, zabiłeś mu tuczonego cielca». Ale on mu rzekł: «Synu, tyś zawsze ze mną i wszystko, to moje, twoje jest. Należało wszakże weselić się i ucztować, gdyż to jest brat twój, który umarł był, a ożył, zaginął był, a odnalazł się».

Homilia świętego Ambrozego, Biskupa

■ Widzisz, iż Boże dziedzictwo jest dawane tym, którzy o nie proszą; nie miej za złe ojcu, iż je dał młodszemu synowi. Żaden wiek dla Królestwa Bożego nie jest zbyt młody, ani wiary liczbą lat się nie ocenia. Ten, kto prosił, uważał, iż ma do tego prawo. Oby się był od ojca nie oddalił, nie zaznałby trudności swego wieku. Skoro się jednak udał na obczyznę, opuściwszy dom ojcowski, zaczął cierpieć niedostatek. Kto więc odstąpił od Kościoła, słusznie traci swe dziedzictwo.

■ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

■ Bogu niech będą dzięki.

■ Ojcze, zgrzeszyłem przeciw niebu i przeciw tobie. Już nie jestem godzien zwać się synem twoim:

* Uczyń mię jakby jednym z najemników twoich.

■ Iluż to najemników w domu ojca mego ma dosyć chleba, gdy ja tu głodem przymieram. Wstanę i pójdę do ojca mego i mu powiem.

■ Uczyń mię jakby jednym z najemników twoich.

■ Pobłogosław, ojcze.

■ Pomoc Boża niech będzie z nami zawsze. Amen.

■

■ djechał w daleką krainę. Co jeszcze bardziej oddala, jak odejść od siebie samego; jak odłączyć się nie przestrzenią, lecz postępowaniem; nie odległością ziem, lecz zapatrywać i, jakby otoczywszy się napływem fal światowej rozwiązłości, oddzielić się od Świętych. Albowiem kto od Chrystusa się odłącza, jest wygnańcem z ojczyzny, a obywatelem świata. My jednak nie jesteśmy przychodniami i obcymi, ale współobywatelami Świętych i domownikami Boga. Byliśmy bowiem dalekimi, staliśmy się bliskimi we krwi Chrystusowej. Nie bądźmy zawistni względem tych, którzy powracają z dalekiej krainy, bo i my byliśmy w krainie odległej, jak o tym Izajasz poucza: Światłość wzeszła siedzącym w krainie cienia śmierci. A więc ową daleką krainą jest cień śmierci.

■ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

■ Bogu niech będą dzięki.

■ Widziałem Boga twarzą w twarz:

* A zbawiona jest dusza moja.

■ I powiedział mi: nie będziesz nazywany Jakób lecz Izrael będzie imię twoje.

■ A zbawiona jest dusza moja.

■ Pobłogosław, ojcze.

■ Niech Król Aniołów zaprowadzi swój lud do królestwa na wysokości. Amen.

■

■ Ty zaś, dla których oblicza tchnieniem jest Chrystus Pan, żyjemy w cieniu Chrystusa. Toteż Kościół mówi (słowami Pieśni nad pieśniami): W Jego cieniu pragnęłam i siedziałam. A więc ten, którzy żył rozwiążle, zmarnował wszystkie ozdoby swej natury. Toteż ty, który otrzymałeś obraz Boga i jesteś podobny do Niego, strzeż się, abyś nierozumną brzydotą go nie zniszczył. Jesteś dziełem Boga i nie mów do drzewa: „Ty jesteś moim ojcem”, abyś się nie upodobił do drzewa, napisane jest bowiem: Do bożków z drzewa będą podobni ci, którzy je robią.

■ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

■ Bogu niech będą dzięki.

■ Gdy Jakub usłyszał, że Ezaw wyruszył mu naprzeciw, podzielił swoich synów i żony, mówiąc: Jeśli Ezaw uderzy na jeden obóz, drugi ocaleje.

* Wybaw mnie, Panie, któryś mi powiedział: * Rozmnożę potomstwo twoje jak gwiazdy na niebie i jak piasek morski, którego zliczyć nie można z powodu jego mnóstwa.

■ Panie, któryś mi rzekł: Wróć do twego kraju rodzinnego; Panie, który dbasz o mnie od młodości mojej.

■ Wybaw mnie, Panie, któryś mi powiedział:

■ Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.

■ Rozmnożę potomstwo twoje jak gwiazdy na niebie i jak piasek morski, którego zliczyć nie można z powodu jego mnóstwa.

■

■ Panie, wysłuchaj modlitwy mojej.

Czytania postne Brewiarza Trydenckiego. Sobota po Drugiej Niedzieli Wielkiego Postu – Quadragesima | 6

■ A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.

■ ódlmy się.

■ aj, prosimy Cię Panie, niechaj ten post będzie nam skuteczny, aby umartwienie ciała dodało sił żywotnych duszom naszym.

■ rzez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna: który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

■ Amen.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Czytania postne Brewiarza Trydenckiego. Sobota po Drugiej Niedzieli Wielkiego Postu – Quadragesima | 7

Jesli podobal Ci sie ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!